

ANALIZA BILANSA

Dodatak „Narodnom Blagostanju“

BROJ 31

BEOGRAD, 1. AVGUST 1936.

GODINA VIII

Sadržaj:

„Унион“ пивара д. д., Љубљана

Прво хрватско-славонско дионичко друштво за индустрију шећера, Осиек

„Мостер“ творница лака и боја д. д., Загреб

„Искра“, творница кемичких производа и свијећа, д. д. у Загребу

„УНИОН“ ПИВАРА Д. Д., ЉУБЉАНА

Производни капацитет наших пивара износи преко 1,5 милион хл. пива годишње. Међутим, због сезонског карактера потрошње пива код нас, наше пиваре ни у нормалним годинама нису обично искориставале више од половине свог капацитета, а стање ове индустријске гране у годинама кризе најбоље нам показују подаци о потрошњи пива у земљи. Ова је износила:

Године	Потрошња хл.	Искористени капацитет	Године	Потрошња хл.	Искористени капацитет
1927	740.000	49%	1931	540.254	36%
1928	728.307	48%	1932	338.095	22%
1929	674.763	45%	1933	214.647	14,3%
1930	653.238	43%	1934	210.132	14%

Као што се види, потрошња је пала са 740 хиљада хл. у 1927 на 210 хиљада хл. у 1934. Подаци за прошлу годину још нису у целости прикупљени, али према до сада примљеним извештајима потрошња у 1935 је само незнатно већа од оне у 1933 или 1934 године. То значи да наше пиваре већ трећу годину не могу да искористе ни 15% свог капацитета. Ми смо већ више пута имали прилику да нагласимо, да је велико назадовање потрошње пива само мањим делом изазвано привредном депресијом куповне снаге потрошача, а у далеко знатнијој мери то је последица наше државне и самоуправне фискалне политике, која је пиво учинила скупим пићем. Државне и самоуправне трошарине и пореза на пословни промет повећаване су од 1928 до данас неколико пута, тако да већ износе преко 265 динара од једног хектолитра пива. Када се уз то узме у обзир и јевтиноћа вина, лако је објаснити велико смањење потрошње пива као и чињеницу да је последњих година 10 наших пивара (у земљи их је било 35) морало да сасвим обустави рад, док су готово све остале радиле са знатним губицима.

Пивара „Унион“ у Љубљани, која је једини произвођач пива у Словеначкој а према величини друга пивара у нашој земљи, показивала је до 1930/31 стално добитак од око 2,5 милиона динара годишње. У нормалним годинама њена продаја је износила просечно око 120 хиљада хектолитара. После повишења трошарине, у пиварској години 1930/31 (од септембра до 31 августа) продате су 92 хиљаде хл, а у 1931/32, због даљег повишења трошарине и скупног пореза, продато је само 45,5 хиљада хл. У наредним двема годинама (1932/33 и 1933/34) продаја износи мање од 30 хиљада годишње. У погледу пословања у 1935 години, управа пиваре „Унион“ напомиње у свом последњем пословном извештају, да су и даље трајале тешке прилике, које су с непромењеном интензивношћу ометале

рад, пошто се — упркос разним корацима који су предузимани — није приступило смањењу државне, бановинске и општинске трошарине, које имају управо катастрофално дејство на потрошњу.

Благодарећи изузетно лепом времену у прошлој години продаја пива код пиваре „Унион“ показује у 1935 ипак изванредан пораст, али он износи само неколико процената, тако да је и продаја у 1935 години још увек износила само једну четвртину од оне из ранијих нормалних година. Знатнији пораст потрошње не може се ни очекивати док се не приступи ревизији наше трошаринске политике, која већ читав низ година не погађа само пиварску индустрију, него и фискалне приходе. То показују и подаци о трошарини коју је платила пивара „Унион“. Трошарина на пиво је повећавана неколико пута, да би се тиме повећали и фискални приходи. Али је резултат био баш супротан. Још у 1930/31 години пивара „Унион“ је платила 17 милиона на име државних, бановинских и општинских трошарина, а следећих година знатно мање, упркос повишењу трошаринских стопа, и то (у милионима динара):

Година:	Трошарина:
1931/32	7,7
1932/33	7,5
1933/34 (16 месеци)	8,0
1935	8,0

Као што се види, после повећања трошаринских стопа није дошло до одговарајућег повећања фискалних прихода. Напротив, они су сада за пола мањи. То је јасан доказ да високе трошаринске стопе убијају и потрошњу и фискалне приходе од трошарине.

У наредној табели доносимо кретање главних билансних позиција пиваре „Унион“ за неколико последњих година. Напомињемо да је међусобно упоређивање података, нарочито оних из рачуна губитка и добитка, отежано тиме, што је 1933/34 година трајала 16 месеци. Пивара је раније закључивала своје рачуне крајем августа сваке године — јер се пословна година поклапала са процесом производње односно пиварском годином, која траје од 1 септембра до 31 августа сваке године. 1933/34 закључена је крајем децембра 1934. Тиме је и пивара „Унион“ саобразила своју пословну годину календарској, као што то ради претежни број акционарских друштава. Према томе, прошла пословна година трајала је опет 12 месеци, од 1 јануара до 31 децембра 1935 године.

Рачун изравњања

Актива	1931/32	1932/33	1933/34	1935
	у хиљадама динара			
Зграде и земљиште	20.959	20.596	19.458	18.836
Машине	8.347	7.809	6.960	6.411

Посуђе	1.298	1.160	967	790
Мобилијар	16	13	141	3
Гостион. инвентар:				
флаше и подрум, инв.	2.066	1.885	1.456	1.203
Инвентар и спрем.				
залихе	—	4.782	4.249	3.561
Кола и стока	69	22	12	26
Укупно инвестиције	32.755	36.267	33.243	30.943
Залихе	6.083	4.944	5.813	6.068
Дужници и гаранције	15.557	7.867	7.232	10.488
Хартије од вредности	2.729	2.604	2.949	2.718
Благајна	355	439	8	11
Губитак	553	2.115	294	—
Пасива				
Главница	24.000	24.000	24.000	24.000
Фондови	22.546	22.547	20.432	20.701
Повериоци	11.462	7.684	5.104	5.476
Добит	—	—	—	51
Збир биланса	58.028	54.238	49.539	50.228

Рачун губитка и добитка

Расходи				
Сировине	5.162	5.365	7.810	5.600
Плате и трошкови	13.930	12.078	11.845	10.486
Дажбине и порези	7.766	1.231	561	367
Отписи и амортиз.	2.174	2.302	2.335	2.686
Пренос губитка	—	553	—	294
Добит	—	—	—	51
Приходи				
Од продаје	28.441	19.415	22.259	19.448
Од кирије	40	—	—	36
Губитак	553	2.115	294	—
Збир прихода — расхода	29.034	21.530	22.553	19.484

Збир биланса износио је у 1930/31 години 65 милиона динара, па је до 1933/34 смањен на 49,54 милиона, због истопљене добити, отписа губитка од фондова у пасиви и смањења туђих средстава. То је последица срозавања продаје. Крајем 1935 год. збир биланса је опет нешто већи и износи 50,23 милиона динара. Повериоци су 5,47 милиона према 5,1 милиона динара крајем 1934 и 15,93 милиона у 1930/31 години. Губитак из 1932/33 отписан је на терет фондова, који су због тога пали са 22,54 милиона у 1932/33 на 20,43 милиона у 1933/34. У 1935 фондови су опет порасли за 270 хиљада — на 20,7 милиона. Постоје три фонда: општи резервни (19,95 милиона) и два фонда за покриће сумњивих потраживања (744 хиљаде). Амортизационог фонда нема, пошто се сви отписи инвестиција извршују непосредно кроз рачун расхода. Укупна сопствена средства износе 44,7 милиона динара, а туђа 5,47 милиона, што значи да је однос необично повољан и да пивари нису готово ни потребна страна средства.

Пошто у 1935 дужници износе 10,48 милиона, односно за 5 милиона више него повериоци, видимо да су све инвестиције, инвентар, залихе, хартије од вредности и око једне половине дужника покривени сопственим средствима. Залихе износе 6 милиона и веће су за 250 хиљада него крајем 1934. Дужници су за 3,25 милиона већи. Све остале позиције у активи су мање. Укупне инвестиције износе 30,94 милиона и смањене су за 2,3 милиона динара, што одговара амортизацији. Од тога је билансна вредност зграда и земљишта 18,8 милиона, машине 6,4 милиона, а посуђе и остали инвентар 5,7 милиона. Портфељ хартија од вредности, у коме се поред акција афилираних односно преузетих пивара налазе и државни папири, износи 2,7 милиона динара према 2,95 милиона крајем претходне године.

Приходи од продаје (по одбитку трошарине) у 1935 години износе 19,4 милиона, готово једнако као и 1932/33. Преко овог рачуна не књиже се само приходи од пива,

већ такође и они од квасца, шпиритуса и други приходи. Цифре исказане на страни расхода претстављају леп доказ штедње. У 1929/30 плате и трошкови износили су преко 22 милиона, до 1931/32 смањени су на 13,93 милиона, а у 1935 износе само 10,48 милиона динара. Међутим, ни поред оптималне обазривости режијски трошкови и трошкови производње нису могли бити редуцирани у одговарајућем обиму, због чега је последњих година и пословни резултат морао бити негативан. Смањење прихода је било толико, да се једва могла вршити и потребна амортизација. Благодарени повећању продаје, сталној штедњи у расходима и извршеној реорганизацији пословања, 1935 година завршена је са скромним добитком од 345 хиљада. Он још не омогућује исплату дивиденде, па је употребљен за покриће губитка из претходне године (294 хиљаде), а остатак од 51 хиљаде преноси се на нови рачун. Као што је већ споменуто, губитак од 2,11 милиона из 1932/33 елиминисан је путем смањења фондова.

ПРВО ХРВАТСКО-СЛАВОНСКО ДИОНИЧКО ДРУШТВО ЗА ИНДУСТРИЈУ ШЕЋЕРА, ОСИЈЕК

Приликом анализе до сада објављених биланса наших шећерана указали смо на све тешкоће с којима се последњих година морала борити ова индустријска грана, у коју су инвестирани огромни капитали. Због опште привредне депресије, сувише високе трошарине и опадања потрошње шећера, шећерна индустрија је била пала у тешку кризу, која је претила да ће за неколико година апсорбирати знатан део њених капитала. Да би се бар донекле средиле прилике које су тешко погађале и две државне фабрике шећера, држава је најзад одобрила да се приступи решавању питања продаје шећера. После дугих преговарања оно је крајем 1935 и решено, тако да је престала и борба око цена. Међутим, проблем наше шећерне индустрије тиме је само једним делом решен, јер је и даље на снази висока трошарина, која онемогућује знатнији пораст потрошње, која је иначе код нас врло слаба (око 5 кг. по становнику годишње).

Раније, пре 6 или 7 година, ми смо били у стању да извозимо релативно велике количине шећера. Али од како је на светском тржишту због хиперпродукције дошло до борбе између шећера из репе и шећера из трске, која је изазвала огромни пад цена, на извоз се више не може ни мислити. С обзиром на то наше фабрике су принуђене да раде само за домаће тржиште. Разуме се да због данашњег стања потрошње код нас мора и знатан део капацитета наших фабрика да остане неискоришћен. То погађа и пољопривреднике, јер се сада репом засађују далеко мање површине.

Огромне тешкоће с којима се наша шећерна индустрија морала борити долазе сасвим јасно до изражаја и у билансима Осиечке фабрике шећера, која је једна од најмодернијих и највећих фабрика у нашој држави. Док је она у годинама нормалног рада и нормалних прилика остваривала чисту зараду од 4 до 6 милиона динара годишње, што с обзиром на инвестирани капитал од око 150 милиона и није претстављало неку нарочиту велику зараду, дотле видимо да се ова добит почевши од 1931/32 рапидно топи, да би се у току две последње године претворила у губитак од преко 3,7 милиона динара годишње.

Осиечка шећерана билансира сваке године на дан 31 марта. Главне билансне позиције за четири последње године овако изгледају:

Активна	Рачун изравнања			
	1932/33	1933/34	1934/35	1935/36
	у хиљадама динара			
Инвестиције	60.957	60.974	61.712	61.717
Инвентар	2.706	2.727	2.719	2.700

Залиха робе	36.650	46.136	44.077	38.685
Материјал	3.796	2.595	2.265	2.464
Семена	1.034	885	1.452	755
Дужници	18.530	15.147	17.773	39.291
Готовина	—	—	—	689
Ефекти	10.375	8.350	7.510	7.510
Губитак	—	—	3.039	6.735
Пасива				
Главница	30.800	30.800	30.800	30.800
Резервни фонд	47.239	47.239	47.246	47.246
Фонд курсне разлике	7.303	7.303	7.303	7.303
Фонд амортизације	22.665	25.441	28.246	31.050
Повериоци	25.381	25.816	27.389	44.145
Добит	573	759	—	—
Збир биланса	134.151	137.457	141.051	160.545

Инвестиције су билансиране са 61,7 милиона динара, непромењено као и претходне године. Ако од инвестиција одбијемо досадашњу амортизацију у износу од 31,05 милиона, излази да су оне књижене са 30,7 милиона динара. Главница износи 30,8 милиона, а разне резерве 54,5 милиона. Према томе властита средства достижу 85 милиона динара или скоро троструко више од инвестиција. Ови подаци најбоље показују да Осиечка шећерана спада у ред наших финансијски најбоље фондираних предузећа.

И однос између властитих и туђих средстава је не-обично повољан. Као што смо видели, властита средства износе 85 милиона, а заједно са фондом амортизације чак 116,4 милиона динара. Када се од те своте одузме исказани губитак од 6,7 милиона, види се да властита средства износе равно 110 милиона динара. Повериоци су 44 милиона динара. То значи да су властита средства равно два и по пута већа од туђих.

Код властитих средстава у односу на претходну годину није било много промена. Једино је фонд амортизације у пасиви порастао за 2,7 милиона, са 28,25 на 31 милион динара, исказани губитак у активи износи 6,7 милиона, и већи је за 3,7 милиона него у 1934/35. Према томе укупна властита средства у 1935/36 су за око милион динара мања него у претходној години.

Међутим, повериоци су порасли за 17 милиона, са 27 на 44 милиона. То је у првом реду изазвано порастом дужника за 21,5 милиона, са 17,7 на 39,2 милиона. Залихе износе 38,6 милиона и мање су за 5,5 милиона него у претходној години. Из овог би се могло закључити да су залихе смањене благодарећи томе, што је шећерана била либералнија у одобравању кредита, односно да се опет искристалисало мишљење о томе коме се могу, а коме не могу одобравати кредити. Ипак треба имати у виду, да се преко рачуна дужника књиже и потраживања шећеране код банака, као и предујмови одобрени произвођачима репе. Остале промене у активи су незнатне.

Рачун губитка и добитка овако изгледа:

Расходи	1932/33	1933/34	1934/35	1935/36
	у хиљадама динара			
Производња шећера	29.179	34.668	28.962	28.945
Пословни трошкови	4.931	6.759	5.268	5.296
Губитак на ефектима	—	3.020	872	—
Отпис дубиоза	—	452	—	—
Порези	1.448	1.957	907	1.076
Амортизација	2.773	2.776	2.805	2.804
Пренос губитка	—	—	—	3.039
Добит	573	759	—	—
Приходи				
Од производње	38.643	49.798	35.015	34.426
Пренос добити	301	573	759	—
Губитак	—	—	3.039	6.735
Збир прих. или расхода	38.944	50.371	38.814	41.161

Приходи од производње су за 600 хиљада мањи него у претходној години. Они износе 34,4 милиона, док су на пример у 1929 и 1930 износили преко 80 милиона годишње. Пословни трошкови су редуцирани на најмању меру и износе 5,3 милиона, готово једнако као и у 1934/35. Прошле године у односу на претходну остали су и трошкови производње готово непромењени, али су у односу на нормалне године више него преполовљени. Упркос најригорознијој штедњи, губитак се није могао ни прошле године избећи. Као што смо видели, он износи 3,7 милиона, а са преносом из 1934/35 године 6,7 милиона динара.

„МОСТЕР“ ТВОРНИЦА ЛАКА И БОЈА Д. Д., ЗАГРЕБ

До пре неколико година покривали смо увозом готово читаву нашу потребу боја и лакова. Кад смо почели да производимо те артикле у земљи страна конкуренција је била знатна и настојала је да елиминира домаћу индустрију, да би после тога опет могла да диктира на нашем тржишту. Домаћа предузећа која су у то доба већ постојала морала су се борити с огромним тешкоћама. Тако је и „Мостер“ творница лака и боја, Загреб, 1927 године због губитака била приморана да снизи своју главницу са 7,5 на 1,5 милиона динара. Међутим, одмах је проведено повишење снижене главнице са 1,5 на 4,5 милиона динара. На тај начин је предузеће поред отписа губитка добило на располагање и нова сопствена средства.

После санације пословни успех је био знатно повољнији, иако је и 1927 година закључена са губитком од нешто преко 100 хиљада динара. Међутим, све доцније пословне године закључене су с малим добитком, упркос смањењу потрошње лака и боја услед кризе. То је последица техничког усавшавања домаће индустрије, тако да је она у стању да изради производе истог квалитета као и иностранство. То важи поготову за „Мостер“ творницу лака и боја, која је у међувремену закључила повољне аранжмане са неким великим страним концернима, по којима она искоришћава у Југославији њихове патенте за специјалитете који су се раније увозили из иностранства. „Мостер“ производи између осталог и специјалне боје за потребе авијације. У земљи можемо већ да производимо све осим неких боја које треба текстилна индустрија. Благодарећи томе осетно се смањује и процентуално учешће иностранства у снабдевању нашег тржишта. Може се казати да се та грана наше индустрије дефинитивно афирмирала и да има све потребне услове за успешан рад.

Данас имамо већ читав низ фабрика лака и боја, тако да је конкуренцију иностранства донекле заменила међусобна конкуренција домаћих предузећа. Али „Мостер“ творница лака и боја, која је наша највећа фабрика те струке, стекла је већ такву репутацију, да потрошачи изричито траже њене производе због познатог доброг квалитета. Због тога и успех у њеном пословању више зависи од развитка општих привредних прилика него од јаче или слабије конкуренције. Са побољшањем привредних прилика морало је безусловно доћи и до одговарајућег пораста тражње за њеним производима. Како грађевинска делатност постепено расте већ од друге половине 1934 године, могло се очекивати да ће и код „Мостера“ доћи до побољшања. Фабрика је у 1935 заиста повећала своју производњу и успела је да цео вишак пласира. У 1935 је и чиста добит знатно већа него ранијих година, као што се то види из следећег упоређења (у хиљадама динара):

	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935
Добит	81	35	17	17	20	56	191

Првих година свога рада предузеће је плаћало дивиденду од 6—10%, а после санације, која је извршена у

1927 години, дивиденда није још дељена. Међутим, добитак који је исказан крајем 1935 године већ би био довољан за поновну исплату једне четне дивиденде. Иначе, треба нагласити да је предузеће сваке године издашно дотирало свој фонд амортизације.

Биланси за 4 последње године овако изгледају:

Актива	1932	1933	1934	1935
	у хиљадама динара			
Благајна	383	1.188	428	281
Ефекти	88	85	138	138
Земљиште	311	311	311	311
Зграде	4.764	4.764	4.764	4.764
Машине	3.420	3.420	3.420	3.420
Инд. пруга	139	139	139	139
Инвентар	338	338	338	338
Дужници	4.929	4.770	4.704	6.037
Менице	6	22	—	—
Залихе	5.223	4.330	5.138	3.944
Пасива				
Главница	4.500	4.500	4.500	4.500
Резерва	86	86	86	86
Амортизац.	6.068	6.757	7.159	7.409
Повериоци	3.821	3.267	3.326	3.278
Акцепти	4.925	4.525	4.045	3.565
Добитак	150	170	226	417
Збир биланса	19.604	19.336	19.381	19.373

Збир биланса остао је већ читав низ година непромењен. Међутим, у структури пасиве имамо неколико интересантних промена. На првом месту видимо да фонд амортизације стално расте (у 1935 за 250 хиљада) и већ је достигао 7,4 милиона. Како укупне инвестиције (земљиште, зграде, машине, индустријска пруга и инвентар) износе 8,97 милиона динара, то значи да их фонд амортизације већ покрива са 82,5%. Односно, билансна вредност свих инвестиција пер салдо износи само 1,56 милион динара. Саме непокретности стварно вреде сигурно неколико пута више. То значи да је интензивном амортизацијом већ надокнађен један део губитка који су акционари у своје време претрпели услед отписа главнице.

Углавном упоредо са повећањем фонда амортизације иде и смањивање акцепата. Они су пали са 4,92 милиона у 1932 на 3,56 милиона у 1935. Повериоци су такође мањи и крајем 1935 износе 3,28 милиона према 3,82 милиона у 1932 години. Дакле, сопствена средства расту, а туђа опадају. Укупна туђа средства износе 6,84 милиона, а сопствена, урачунавши и чисту добит, 12,41 милиона динара. Однос је необично повољан, а финансијска ситуација предузећа управо одлична.

Све инвестиције су покривене сопственим средствима, а предузеће располаже и знатним делом сопственог прометног капитала. Иначе, последњих година није било нових инвестиција, тако да су односне билансне позиције остале без икаквих промена. Дужници и залихе износе нешто испод 10 милиона, готово као и претходне године. Међутим, залихе су смањене са 5,13 на 3,94 милиона, а дужници су порасли са 4,7 милиона у 1934 на 6,3 милиона у 1935 години. То се може узети као доказ да је прошле године порасла производња и продаја.

„ИСКРА”, ТВОРНИЦА КЕМИЧКИХ ПРОИЗВОДА И СВИЈЕЋА, Д. Д. У ЗАГРЕБУ

„Искра” је основана 1922 године. Главница јој је првобитно износила само 250 хиљада, али је 1927 године повишена на 1 милион динара. И обим пословања проширује се постепено, али стално. Док су се у почетку производиле само свеће и неки споредни производи, као коломаз, данас се у фабрици израђује читав низ органских и анор-

ганских хемијских и битуминозних производа. Пре неке три године донета је и одлука да се пословање прошири и на фабрикацију сапуна и козметичких препарата. Разуме се да је привредном депресијом и смањењем куповне снаге широких народних слојева, међу које „Искра” првенствено и пласира своје продукте, нешто успорен и развитак овог предузећа. Међутим, постоје сви изгледи, нарочито с обзиром на сигурност људи који стоје иза „Искре”, да ће се ово предузеће развијати све више и да ће у будућем развоју наше хемијске индустрије сигурно играти још врло значајну улогу.

Предузећу је осигурана и повољна набавка најважнијих сировина, пошто се оно донекле ослања на рафинерију петролеума у Цапрагу код Сиска, која добија односне сировине као непосредне производе. Иначе „Искра” припада концерну Браће Марић, и има добро изграђену организацију за пласирање својих производа. Благодарени томе она је радила без икаквих потреса и у најтежим годинама опште привредне депресије.

Биланси за 4 последње године овако изгледају:

Актива	Рачун изравнања			
	1932.	1933.	1934.	1935.
	у хиљадама динара			
Благајна	24	16	47	56
Роба	1.312	2.173	2.245	2.375
Непокретности	536	536	536	913
Машине и уређај	1.905	2.174	2.234	2.370
Хартије од вредности	—	—	—	4
Пасива				
Главница	1.000	1.000	1.000	1.000
Резервни фонд	10	165	165	265
Фонд амортизације	383	601	824	1.062
Салдо дужн. и поверил.	2.180	2.991	2.895	3.321
Прелазни рачун	—	—	—	28
Добитак	203	81	115	43
Збир биланса	—	—	—	5.719

Непокретности су порасле за 377 хиљада, са 536 на 913 хиљада динара. И машине показују у прошлој години пораст од 136 хиљада динара. Крајем 1935 оне износе 2,37 милиона према 1,9 милиона у 1932 години. То је у вези са постепеним проширивањем уређаја за фабрикацију неких нових артикала, који се раније нису израђивали, а истовремено је доказ да се предузеће одржава на техничкој висини. Последњих година су знатно повећане и залихе робе, у 1935 за 130 хиљада динара. То је такође последица проширења производње. Сада су потребне веће количине сировина, а мора се држати и већи лагер готове робе да би се све поруцбине могле на време извршити.

Дужници и повериоци нису исказани засебно, него само per saldo. Тај салдо се налази у пасиви и прошле године показује пораст од 426 хиљада динара, што указује на интензивније пословање које долази до изражаја у потреби новчаних средстава.

Отписи износе преко 200 хиљада динара годишње или округло 10% од вредности машина. Као што се види, амортизација је интензивна. Фонд амортизације достигао је већ износ од 1,06 милиона, а резервни фонд је билансиран са 265 хиљада, тако да су укупна сопствена средства 2,37 милиона динара. Пошто су дужници и повериоци у билансу међусобно компензирани, није нам могуће да израчунамо однос између сопствених и туђих средстава. Свакако, сопствена средства нису довољна да покрију све инвестиције. Међутим, то има само споредан значај, јер је познато да су „Искри” стављени на расположење дугорочни кредити, не само за покриће инвестиција већ и за знатан део обртног капитала.

За 1935 исказан је сразмерно скромни чисти добитак од 43 хиљаде динара.